Nakład 15.000 egzemplarzy. Katowice, 1 kwietnia 1931 Cena 25 gr.

SYNDYKALISTA

Cześć pracy!

ORGAN GENERALNEJ FEDERACJI PRACY

Niech żyje niezależny ruch zawodowy G. F. P.!

Rok III. Redakcja i Administracja: Katowice, ul. Plebiscytowa 1, telefon 28-14 Nr. 4.
Dawniej „Solidarność Robotnicza".

Na drodze do konsolidacji ruchu zawodowego.

Rzucone przed paru laty w Polsce przez Generalną Federację Pracy hasło zjednoczenia ruchu zawodowego na gruncie niezależności od stronnictw politycznych, celem solidarnej walki o prawa Świata Pracy w Polsce, zaczyna wydawać konkretne i pozytywne rezultaty.

Dużym krokiem naprzód na drodze do solidaryzacji tego celu jest dokonane niedawno całkowite porozumienie między czterema centralami zawodowemi, a mianowicie: Centralnemi Związkami Zawodowemi (dawna frakcja rew.), Związkami Zawodowemi Praca (NPR-lewica), Konfederacją Zawodowych Związków Gospodarczych i Generalną Federacją Pracy.

Wszystkie wyżej wymienione Centrale Związków Zawodowych, bliskie sobie ideowo i stojące na gruncie niezależności ruchu zawodowego, na wspólnych konferencjach, odbytych w ostatnich tygodniach w Warszawie, postanowiły powołać wspólny organ naczelny pod nazwą „Polskiego Zespołu Pracy", którego zadaniem ma być doprowadzenie możliwie w jaknajkrótszym czasie do całkowitego organizacyjnego połączenia wszystkich związków, wchodzących w skład wyżej wymienionych central we wspólne i jednolite związki zawodowe.

Na wspólnych porozumiewawczych konferencjach stwierdzono przedewszystkiem, że wszystkie organizacje, objęte porozumieniem, stoją na wspólnym gruncie ideowym, który można krótko streścić w następujących punktach:

1. Polski Niezależny Ruch Zawodowy robotniczy i pracowniczy zdecydowanie stoi na gruncie państwowym polskim, strzegąc interesów tego państwa, jako jedynej i najwyższej gwarancji pełnego rozwoju warstw pracujących pod względem narodowym, społecznym, kulturalnym i gospodarczym.

2. Polskie Związki Zawodowe Robotnicze i Pracownicze dążą do zapewnienia warstwom pracującym należytego i słusznego wpływu na rozwój stosunków w państwie, przedewszystkiem w dziedzinie gospodarczej i do oparcia bytu i rozwoju państwa na zorganizowanych i świadomych swych celów i zadań ludziach pracy.

3. Polski Ruch Zawodowy jest ruchem całkowicie samodzielnym i niezależnym od jakichkolwiek wpływów partyjnych, które są źródłem rozbicia, a co zatem idzie i słabości warstw pracujących. Polski Ruch Zawodowy jest również niezależny od wszelkich wpływów międzynarodowych, nie odrzucając możliwości międzynarodowego współdziałania przedstawicieli ruchu zawodowego w kierunku postępu społecznego.

Powyższa podstawa ideowa, którą przyjął powołany do życia Polski Zespół Pracy oraz zadanie dokonania całkowitej konsolidacji i zjednoczenia związków zawodowych, jest wielkiem zwycięstwem ideowem Generalnej Federacji Pracy, która może słusznie szczycić się, że pierwsza rzuciła na teren życia polskich warstw pracujących powyższe hasła i że pierwsza podjęła konsekwentną i planową pracę dla ich urzeczywistnienia. Dziś Generalna Federacja Pracy kroczy na czele ruchu zjednoczeniowego i stanowi w nim czynnik najpoważniejszy, najbardziej zwarty ideowo, mający za sobą parę lat twardej, żmudnej pracy, która dała jednak tak piękne rezultaty.

Fakt dokonania w Warszawie zjednoczenia czterech wielkich central ruchu zawodowego, idących dotychczas oddzielnie, stwarza na terenie polskiego ruchu zawodowego nową wielką i poważną siłę, ożywioną jedną ideologją i zapałem do podjęcia realizacji wielkich zadań. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że siła ta w krótkim czasie stanie się czynnikiem decydującym na terenie całego ruchu zawodowego i wchłonie w siebie wszystkie te elementy Polskiego Świata Pracy, które stoją na gruncie państwowym i pragną budować Polskę, nie jako podwórko partyjne, lecz jako państwo sprawiedliwości społecznej, w którem człowiek pracy zajmuje należne mu miejsce naczelne.

* * *

Dnia 22 marca odbyło się w Katowicach zebranie Śląskiego Wydziału Okręgowego Gen. Fed. Pracy przy współudziale prezesa Wydziału Centralnego G. F. P. ob. Zielińskiego Gustawa i sekretarza generalnego G. F. P., ob. posła Gawlika Bolesława z Warszawy. Posiedzenie Wydziału Okręgowego, na którem reprezentowane były wszystkie Związki Zawodowe, wchodzące na terenie Woj. Śląskiego w skład Gen. Fed. Pracy, poświęcone było omówieniu konsolidacyjnych narad, jakie odbywały się w Warszawie między upełnomocnionym przedstawicielem czterech central Związków Zawodowych (Centralnych Związków Zawodowych, Związków Zawodowych „Praca", Konfederacji Związków Zawodowych Gospodarczych i Generalnej Federacji Pracy). Szczegółowe sprawozdanie z przebiegu tych konferencyj, których rezultatem było powołanie do życia w Warszawie Polskiego Zespołu Pracy, złożyli ob. ob. prezes Zieliński Gustaw i sekertarz gen. poseł Gawlik Bolesław. Po dyskusji, jaka rozwinęła się nad temi sprawozdaniami, Śląski Wydział Okręgowy G. F. P. zaaprobował dotychczasowe stanowisko, jakie zajęli w powyższej sprawie przedstawiciele Wydziału Centralnego, oraz udzielił im pełnomocnictw do dalszych pertraktacyj, mających na celu dokonanie całkowitej organizacyjnej konsolidacji.

Nowy zamach na płace robotnicze.

Pracodawcy domagają się obniżenia wszystkich płac taryfowych w hutach żelaza o 7 procent.

Urząd Pracodawców Górnośląskiego Przemysłu Górniczo-Hutniczego w Katowicach wystosował do Polskiego Zespołu Pracy pismo treści następującej:

Związek Pracodawców
Górnośląskiego Przemysłu
Górniczo-Hutniczego
L. dz. A 2080/31.

III/Ha. Katowice, 20 marca.

Polski Zespół Pracy Przemysłu Górniczo-Hutniczego
Katowice II.

Ze względu na wypowiedzenie płac taryfowych w dniu 15 stycznia 1930 r. i ze względu na wypowiedzenie z naszej strony z dniem 12 sierpnia 1930 r. grupowej umowy akordowej dla fabrykacji cienkiej blachy i umowy, dotyczącej akordu od sztuki zapraszamy niniejszem WPanów na parytetyczne pertraktacje Wydziału fachowego hut żelaza na

piątek, dnia 27 marca 1931 r. na godz. 11.30 przed południem

do sali posiedzeń Związku Pracodawców, Katowice, ul. Powstańców 44 II.

Ze względu na ciężkie położenie gospodarcze hut żelaza jesteśmy zmuszeni żądać redukcji wszystkich płac taryfowych o 7 procent (!).

Dalej żądamy regulacji zarobków w ten sposób, że ta część zarobków akordowych, która przewyższa orjentacyjne płace akordowe, ustalone w umowach akordowych, ma być podzielona po połowie między zakłady i robotników. Żądanie to uzasadniamy w następujący sposób:

Te zarobki akordowe, przewyższające nie naturalnie orjentacyjne płace akordowe, nie zostały osiągnięte jedynie przez wydajność danego robotnika, lecz powodem ich jest w wielkiej części bardzo nieregularny sposób pracy w czasie porównawczym, będącym podstawą umów akordowych, a przedewszystkiem zostały one osiągnięte przez wielką ilość technicznych zmian i ulepszeń (kosztownych inwestycyj) wprowadzonych przez zakłady, wskutek czego nastąpiła znacznie większa mechanizacja. Powodem przeto tych wysokich nadwyżek zarobkowych nie jest ani w połowie większa wydajność przypadająca na głowę poszczególnego robotnika, lecz są to następstwa mechanizacji Zakładów, spowodowanych przez nadzwyczaj kosztowne inwestycje.

„Szczęść Boże!"

Związek Pracodawców Górnośląskiego Przemysłu Górniczo-Hutniczego.

Jak z powyższego wynika, panowie pracodawcy zamierzają doprowadzić do obniżenia zarobków taryfowych w hutach żelaza o 7 procent.

Jest to nowy zamach na płace robotnicze, nie uzasadniony bynajmniej sytuacją gospodarczą. Przemysł żelazny ma znacznie większe możliwości przetrwania kryzysu, tembardziej, że jest zupełnie usprawiedliwiona nadzieja na liczne zamówienia rządowe.

Nie ulega żadnej wątpliwości, że wszystkie Związki Zawodowe z Polskim Zespołem Pracy nie zgodzą się na propozycje pp. pracodawców, których żądania będą bezwzględnie odmówione. W każdym razie robotników przemysłu żelaznego czeka nowa ciężka walka o utrzymanie dotychczasowych zarobków.

Rozbicie pertraktacyj Związków Zawodowych z pracodawcami w sprawie wypowiedzenia umowy w hutach żelaznych.

Dnia 27 marca odbyła się konferencja między przedstawicielami Związków Zawodowych a pracodawcami w związku z pismem Związku Pracodawców, żądającem redukcji zarobków robotniczych w hutach żelaza o 7%. W konferencji z ramienia pracobiorców wzięli udział przedstawiciele Polskiego Zespołu Pracy, starego Zespołu Pracy oraz związku klasowego. Przedstawiciele wszystkich związków zajęli jednolite stanowisko, stwierdzając, że pracodawcy nie mają formalnego prawa żądać obecnie zmiany taryfy, gdyż jej nie wypowiedzieli. Dlatego Związki uchyliły się od wszelkich rozmów w tej sprawie, jak również od pertraktacyj na temat regulacji akordów, która to sprawa winna być skierowana przez Związek pracodawców do Komisji Fachowej. Takie stanowisko zajął w imieniu Polskiego Zespłu Pracy p. Musioł i przedstawiciel starego Zespołu Pracy.

Na tem konferencja się zakończyła.

Zjazd prezesów grup Federacji Przemysłu Metalowego.

Dnia 15. marca br. w Wielkich Hajdukach odbył się zjazd przewodniczących grup miejscowych Federacyj Przemysłu Metalowego pod przewodnictwem wiceprezesa Zarządu Okręgowego ob. Mojzla. Zjazd poświęcony był omówieniu aktualnych zagadnień gospodarczych i zawodowych i wzięło w nim udział około 100 delegatów, reprezentując wszystkie nieomal grupy Federacji Przemysłu Metalowego. W zjeździe w charakterze reprezentanta władz wziął udział starosta p. dr. Szaliński, który wygłosił dłuższe przemówienie, życząc Federacji Przem. Metalowego jaknajlepszych wyników pracy oraz zapewniając o swej życzliwości.

Referaty wygłosili ob. poseł p. Kapuściński o zagadnieniach gospodarczych i aktualnych zadaniach ruchu zawodowego oraz sekretarz ob. Bajdur o sprawach organizacyjnych. W ożywionej dyskusji zabrało głos kilkunastu mówców, poruszając najważniejsze sprawy zawodowe.

W wyniku dyskusji uchwalono jednomyślnie rezolucje: w sprawie polityki gospodarczej rządu, redukcyj w przemyśle metalowym, w sprawie płac dyrektorskich, konsolidacji niezależnego ruchu zawodowego w Polsce oraz rezolucję, wyrażającą pełne zaufanie dla władz Federacji Przemysłu Metalowego i Polskiego Zespołu Pracy.

Zjazd zakończony został entuzjastycznemi okrzykami na cześć Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Polski i Marszałka Józefa Piłsudskiego.

Treść uchwalonych rezolucyj brzmi jak następuje:

W sprawie polityki gospodarczej Rządu:

Zjazd prezesów grup miejscowych Fed. Pracy Przem. Metalowego solidaryzuje się z naczelnemi wytycznemi gospodarczej polityki Rządu, której aktualną tendencją jest zmniejszenie rozpiętości między cenami artykułów rolniczych i przemysłowych. Oświadczenia przedstawicieli Rządu o konieczności obniżenia cen na artykuły przemysłowe przez zmniejszenie kosztów administracyjnych przemysłu, przy jednoczesnem utrzymaniu wysokości dotychczasowych płac robotniczych idą po linji postulatów robotniczych związków zawodowych. Oświadczenia te jednak, zdaniem Zjazdu, zobowiązują Rząd do zdecydowanego przeciwstawienia się znanej tendencji przemysłowców do przerzucenia skutków kryzysu na barki robotników. Zjazd oczekuje od władz państwowych zdecydowanych, energicznych i dyktatorskich kroków w stosunku przemysłowców, celem zmuszenia ich do liczenia się z interesami państwa i najszerszych warstw pracujących.

W sprawie redukcyj w przemyśle metalowym:

Zjazd stwierdza, iż niezwykle liczne redukcje i świętówki, jakie zastosowali w obecnym momencie przemysłowcy w przemyśle metalowym na Górnym Śląsku w stosunku do robotników są najczęściej nieusprawiedliwione i nie wywołane istotnem ograniczeniem produkcji. Zjazd stwierdza, że redukcje i świętówki zastosowane są przez przemysł jako środek walki z klasą robotniczą, celem osłabienia jej siły i odporności, uczynia jej bezwolnem i posłusznem narzędziem w rękach kapitalistów.

Zjazd zwraca się do p. Komisarza Demobilizacyjnego z apelem, by wyzyskał wszystkie przysługujące mu uprawnienia i energicznemi zarządzeniami zmusił przemysłowców do zmiany polityki w tym kierunku, nie dopuszczając do nieuzasadnionych redukcyj oraz do niesprawiedliwego ich przeprowadzenia. Zjazd oczekuje od p. Komisarza Demobilizacyjnego zdecydowanej obrony przed redukcjami robotników Polaków, zasłużonych dla sprawy narodowej na Śląsku.

Zjazd ścisłych Zarządów grup miejscowych Federacji Pracy Przemysłu Metalowego wzywa Zarząd Główny do zwołania Kongresu Federacji Metalowców i to możliwie w najbliższych miesiącach.

Zjazd zwraca się do Zarządu Głównego Federacji Metalowców z prośbą, ażeby Kongres zwołany był do Katowic, albowiem Górny Śląsk jest ośrodkiem przemysłu metalowego i żelaznego Zjazd żywi nadzieję, że Zarząd Główny do prośby tej się przychyli.

Zjazd wykazał, iż mimo kryzysu gospodarczego Federacja Przemysłu Metalowego postępuje stale w swoim rozwoju organizacyjnym, czego dowodem jest stały wzrost liczby członków oraz powstanie szeregu nowych grup.

Polepszenie w przemyśle hutniczo-żelaznym.

Przemysł hutniczo-żelazny na Górnym Śląsku podniósł w lutym swój poziom produkcji niemal we wszystkich działach swej wytwórczości. I tak produkcja wysokich pieców wynosiła w lutym tonn 25462 wobec 21641 w styczniu, **podniosła się zatem o 17,6 proc.**; stalowni 75534 t. (67920 t.) **czyli wzrosła o 11,2 proc.**, a wytwórczość walcowni żelaza 52217 (44811 t.) **wzrosła więc o 16,5 proc.** głównie w dziale blach (z 11158 t. w styczniu na 17749 t. w lutym) oraz szyn i akcesoryj (8533 na 9217 t.). Również w działach dalszych obróbki zanotować należy wzrost produkcji, a to w wyrobach kutych i prasowanych z 2551 t. na 2627 t., oraz w rurkowniach z 3101 na 3501 ton.

Wzrost produkcji nastąpił wskutek podniesienia zbytu w kraju jak i wywozu. Ogólny zbyt wyrobów walcownianych w kraju wynosił w lutym 21283 ton czyli w porównaniu ze styczniem (13559 ton) wzrósł o 7724 ton względnie o 56,9 proc. Podkreślić jednak należy, iż tak poważnie podniesienie się zbytu na rynku krajowym nie jest następstwem konjunkturalnym, ale jedynie rezultatem zamówień kolejowych, udzielonych z początkiem roku z sum przyszłego roku budżetowego. Dostawy kolejowe wynosiły bowiem w styczniu 5714 ton, czyli 42 proc. ogólnego zbytu wyrobów walcownianych na rynku krajowym, a w lutym 10815 ton, czyli o 5102 ton, albo o 89,2 proc. więcej niż w styczniu, a jednocześnie już 51 proc. ogólnego zbytu w kraju. Pozatem wzrost sprzedaży w wyrobach walcownianych nastąpił po stronie blach bo z 2745 ton w styczniu na 4256 ton w lutym, czyli o 53,5 proc. — Tak poważne podniesienie się zbytu blach spowdowane było wyjątkowo większemi zamówieniami ze strony cynkowni. Natomiast zamówienia na wytwory walcowe ze strony przemysłu przetwórczego były bardzo małe, a to samo odnosi się również do handlu hurtownego ponieważ klientela reguluje u hurtowników za żelazo 90 proc. wekslem a tylko 10 proc. gotówką i wypłacalność jej w ostatnich miesiącach znacznie się pogorszyła, a także ze strony instytucyj samorządowych, bardzo często dopuszczane są weksle do protestu, handel hurtowy jest obecnie nader ostrożny i nie objawia skłonności do większych transakcyj. Tem się tłumaczy silny upadek, bo wynoszący około 33 procent zleceń ze strony handlu hurtowego na żelazo w lutym.

Wywóz wyrobów walcownianych wynosi w lutym 29473 ton, czyli wzrósł o 4307 ton, względnie o 17,1 proc. Decydujący wpływ na ogólny wzrost wywozu wyrobów walcownianych i blachy, których eksport podniósł się z 7036 w styczniu na 11702 ton czyli o 66,3 proc. wyrównując przez to ubytek poniesiony w zakupie żelaza i stali walcownianych jak i materjałów kolejowych. Również wywóz rur w ub. m. podniósł się, bo z 1288 t. w styczniu na 2533 ton w lutym.

Z tego wynika, że sytuacja gospodarcza w przemyśle hutniczo-żelaznym poprawiła się, mimo tego przemysłowcy dalej narzekają i redukują robotników jak i też żądają obniżki zarobków robotników w hutach żelaznych o 7%.

Zamówienia rządowe dla przemysłu jako środek walki z bezrobociem i obniżką płac.

Uchwały Komitetu Ekonomicznego Ministrów.

Na ostatniem posiedzeniu Komitet Ekonomiczny rozpatrywał szereg aktualnych kwestyj gospodarczych, m. i. sprawę powołania komisji do spraw zamówień rządowych w roku 1931/32, sprawę wykonywania zamówień prywatnych przez nieskomercjalizowane przedsiębiorstwa państwowe oraz sprawę utrzymania stanu zatrudnienia i poziomu płac w przedsiębiorstwach państwowych i prywatnych.

Komisja do spraw zamówień rządowych zostaje powołana przy P. Ministrze Przemysłu i Handlu i ma za zadanie współdziałanie przy rozdziale zamówień rządowych w roku budżetowym 1931/32 w drodze wydawania opinji, do jakich okręgów przemysłowych względnie zakładów należy kierować zamówienia. Komisja składać się ma ze stałych przedstawicieli Ministerstw: Przemysłu i Handlu, Skarbu oraz Pracy i Opieki Społecznej, ponadto zaś w skład jej wchodzić będą każdorazowo delegaci innych Ministerstw, zainteresowanych w danej sprawie. Poszczególne Ministerstwa będą przedkładały swe wnioski do opinji komisji przed ostateczną decyzją.

Powołanie do życia nowej komisji ma na celu wykorzystanie zamówień rządowych dla planowego przeprowadzenia walki z bezrobociem i akcji pomocy dla przemysłu.

Co do przyjmowania zleceń prywatnych przez nieskomercjalizowane przedsiębiorstwa państwowe — a chodzi tu przedewszystkiem o zakłady, związane ze szkolnictwem zawodowem i więziennictwem — Komitet Ekonomiczny ustalił, że zlecenia te winny być wykonywane po cenach, kalkulowanych podług cen rynkowych.

Komitet Ekonomiczny zalecił wreszcie utrzymanie dotychczasowego stanu zatrudnienia w przedsiębiorstwach państwowych, zarówno skomercjalizowanych, jak i nieskomercjalizowanych oraz polecił, aby przy udzielaniu większych zamówień rządowych zaopatrywano umowy w klauzulę, którąby zobowiązała przedsiębiorstwa prywatne, otrzymujące zamówienia, do utrzymania na okres wykonywania tych zamówień tej samej liczby pracowników, oraz takich samych zarobków, z jakiemi przystąpiono do wykonania zamówień.

———xox———

Rozwój akcji zniżki cen.

Akcja obniżania cen artykułów przemysłowych postępuje dalej naprzód. Szczególniej zaznacza się ona **w spadku cen detalicznych artykułów przemysłowych**, przyczem zniżka ta postępuje na terenach wszystkich województw, naturalnie przy uwzględnieniu lokalnych warunków handlu. Zniżka ujawnia się nie tylko w artykułach przemysłu spożywczego, ale we wszystkich innych branżach handlu artykułami przemysłowemi.

W niektórych dziedzinach ceny spadły do pewnych poziomów i zatrzymały się na tych poziomach; w niektórych zaś miejscowościach ujawniły tendencję zwyżkową, nastąpiło to w tych wypadkach, gdzie zaszedł specjalnie duży spadek cen, wywołany różnemi lokalnemi warunkami, jak n. p. terminami płatniczemi i t. p.

Z drugiej strony dało się ostatnio zaobserwować zjawisko zwyżki cen produktów rolnych, jak n. p. cen żywca i ziarna. Tendencję zwyżkową w tej dziedzinie należy uznać za objaw bardzo korzystny dla naszej sytuacji gospodarczej, mogący wpłynąć w dużym stopniu na odprężenie w kryzysie. Jak informujemy się, Rząd sprzyja tendencji zwyżkowej cen artykułów rolnych u producenta, **natomiast nie widzi uzasadnienia dla równoczesnego podwyższania cen artykułów spożywczych, gdyż rozpiętość między ich cenami a cenami artykułów rolnych u producenta i tak jest bardzo znaczna.**

Tak więc, z jednej strony, zniżka cen artykułów przemysłowych, a z drugiej — zwyżka cen płodów rolnych — wpływają, aczkolwiek narazie w niezbyt konjunkturze stałej, na zmniejszenie rozpiętości między poziomem cen artykułów przemysłowych a poziomem cen artykułów rolnych. Gdyby ten obustronny proces rozwijał się dalej i utrwalał, to zbliżyłoby to nas bardzo znacznie do poprawy sytuacji gospodarczej. Do tego właśnie celu zmierza między innemi akcja rządowa zniżki cen.

* * *

W dniu 3 marca nastąpiło porozumienie P. Ministra Przemysłu i Handlu z przedstawicielami przemysłu żelaznego hutniczego co do obniżenia od 10 marca cen detalicznych żelaza ze składu o zł 15 na tonnie. W ten sposób cena żelaza n. p. w Warszawie spadłaby ze zł 490 na zł 475 za tonnę i w tej proporcji dla wszystkich innych miast. Wobec tej zniżki Rząd uważa swoją akcję w dziedzinie obniżania cen żelaza za zakończoną.

* * *

Obniżenie ceny żelaza jest dalszym krokiem naprzód w zniżce cen w dziedzinie produktów przemysłu skartelizowanego. Niewątpliwie i wszystkie inne przemysły skartelizowane pójdą za przykładem przemysłu naftowego i żelaznego w tej sprawie. Gdyby wszakże nawet wszystkie przemysły skartelizowane ceny zniżyły, to nie będzie to jeszcze równoznaczne z zakończeniem procesu zniżki cen, który musi objąć także i handel detaliczny w najszerszem tego słowa znaczeniu, gdyż tylko w ten sposób obniżenie cen artykułów przemysłowych odbędzie się z korzyścią dla spożywcy, przedewszystkiem rolniczego, a następnie najszerszych mas społecznych.

Zatwierdzenie orzeczenia Komisji Pojednawczej i Arbitrażowej w sprawie obniżenia płac w przemyśle cynkowym.

Pan Minister Pracy i Opieki Społecznej zatwierdził orzeczenie Komisji Pojednawczej i Arbitrażowej, mocą którego zarobki robotnicze w przemyśle cynkowym obniżone zostały o 7%.

Z życia Generalnej Federacji Pracy.

Federacja Pracy Przem. Górniczego.

Zjazd prezesów grup miejscowych Federacji Przemysłu Górniczego.

W niedzielę, dnia 1 marca odbył się w Wielkich Hajdukach zjazd prezesów grup miejscowych Federacji Przemysłu Górniczego pod przewodnictwem prezesa Zarządu Głównego posła Fessera. Zjazd poświęcony był omówieniu najważniejszych spraw gospodarczych, zawodowych i organizacyjnych. Powitalne przemówienie wygłosili p. Molec w imieniu Magistratu, p. Hajduk i ob. Bajdur w imieniu Federacji Przemysłu Metalowego. Referaty w sprawach zawodowych i organizacyjnych wygłosili ob. ob. poseł Fesser i sekretarz Derejczyk. W referatach i w dyskusji poruszono wszystkie najważniejsze sprawy zawodowe i organizacyjne. W dyskusji przemawiali m. in. obywatele Bryła, Drzyzga, Roter, Szymula i Grzela.

Zjazd wykazał dużą potęgę organizacyjną Fed. Przemysłu Górniczego.

Wiec robotniczy Federacji Górniczej w Krasowie pow. Pszczyna.

W dniu 21 marca 1931 r. o godz. 16 w sali p. Chaśnika odbył się wiec robotników górniczych przy obecności 300 osób. Wiec zagaił i przewodniczył sam obyw. Zarakowy.

Pierwszy referat wygłosił sekr. Federacji Górniczej obyw. Derejczyk, który w półtoragodzinnem przemówieniu zapoznał obecnych z położeniem gospodarczem i walka zarobkową. Drugi referent Prezes Głównego Zarządu ob. poseł Fesser wygłosił referat na temat rozwoju Federacji Górniczej i zdał sprawozdanie z pracy na terenie Sejmu Śląskiego.

Treściwe referaty obu mówców spotkały się z uznaniem wszystkich zebranych, którzy nie szczędzili hucznych oklasków. W dyskusji zabierali głosy dyskutanci, solidaryzując się z wywodami obydwóch referentów.

Po dyskusji uchwalono następującą rezolucję:

„Zebrani robotnicy w liczbie 300 po wysłuchaniu referatów, wygłoszonych przez sekr. obyw. Derejczyka i p. posła Fessera uchwalają co następuje:

Zebrani stwierdzają, że zamknięcie lub unieruchomienie kopalni „Księcia" jest niczem nieumotywowane, gdy i kopalnia „Księcia" jest rentująca, dlatego apelujemy i domagamy się od Komisarza Demobilizacyjnego i władz o niewydanie pozwolenia na zamknięcie kopalni „Księcia", przez co nie dopuścimy do powiększenia i tak już olbrzymich rzesz bezrobotnych."

Przewodniczący, dziękując zebranym za spokojne zachowanie się, zamknął wiec hasłem „Cześć Pracy"!

Wiec robotniczy w Syryni.

W niedzielę, dnia 15 marca 1931 r. odbył się wiec robotniczy w Syryni w lokalu p. Kalisza o godz. 11. Wiec zagaił ob. Bugla Jan hasłem „Cześć Pracy". Referaty wygłosili p. poseł Prokop i ob. Kubiak, sekr. powiatowy G. F. P., o ogólnej gospodarce państwowej i o zadaniach G. F. P.. Referaty zostały przez zebranych przyjęte z zadowoleniem, czego dowodem były huczne oklaski. W dyskusji zabierali głos obywatele: Krawiec, Bugla, Sokół, Klosek i inni. Po dyskusji uchwalona została rezolucja, którą poniżej podajemy. We wolnych głosach żalili się robotnicy na niesprawiedliwą redukcję, jaką się przeprowadza na kop. Ema. Ob. Kubiak powiedział do zebranych robotników, że się tą sprawą zajmie. Na tem został porządek dzienny wyczerpany i ob. Bugla Jan zamknął wiec hasłem „Cześć Pracy".

Rezolucja.

Zebrani na wiecu w dniu 15 marca br. w Syryni na sali p. Kalisza o godz. 11 po wysłuchaniu referatu p. posła Prokopa i ob. Kubiaka w liczbie 180, solidaryzują się ze żądaniami wysuniętemi przez przedstawicieli G. F. P. przy pertraktacjach z pracodawcami.

Protestujemy jak najenergiczniej przeciw masowej redukcji i świętówkom na poszczególnych kopalniach.

Żądamy redukcji wyższych urzędników kopalnianych, zniesienia tantjem, zredukowanie wysokich poborów pp. dyrektorów i generalnych dyrektorów, które przyczynić się nie mogą dla zatrzymania masy robotniczej w pracy.

Wyrażamy obecnemu Rządowi, p. ministrowi Prystorowi i P. Wojewodzie Śląskiemu dr. Grażyńskiemu pełne zaufanie i głęboką wdzięczność za dotychczasową obronę robotnika polskiego i prosimy o dalszą opiekę. Jesteśmy bowiem przekonani, że magnaci niemieccy chcą podkopywać autorytet władz polskich, sieją we warsztatach robotniczych ferment i szerzą niezadowolenie dla osiągnięcia znanych celów politycznych, do czego jednak nie dopuścimy, stawiając się do dyspozycji Rządu i władz polskich o ile zachodzić będzie potrzeba.

Wiec Polskiego Zespołu Pracy w Pszowie.

W czwartek, dnia 12 marca 1931 r. odbył się wiec Polskiego Zespołu Pracy w Pszowie na sali Domu Związkowego o godz. 14. Referaty wygłosili sekretarze poszczególnych związków Polskiego Zespołu Pracy ob. Lebioda Ch. Z. Z. P., ob. Rubin C. Z. G., ob. Kubiak G. F. P. Wygłoszone referaty zostały przez zebranych przyjęte z wielkiem zadowoleniem, czego dowodem były huczne oklaski. W wyskusji zabierali głos różni obywatele, żaląc się na smutne stosunki, jakie panują na kop. Emy, składając winę na radę zakładową za niedopilnowanie wywalczonych praw robotniczych. Uchwalono protest przeciw baronom kopalnianym z powodu lekceważenia robotników polskich przy obecnej redukcji. Po wyczerpaniu porządku dziennego zamknięto wiec robotnicy hasłem „Cześć Pracy".

Wielkie Hajduki. Zebranie miejscowej grupy Fachowców G. F. P. odbyło się dnia 8 marca br. w lokalu p. Brzeziny pod przewodnictwem prezesa ob. Czymury. Po zagajeniu i przeczytaniu protokółu wygłosił referent ob. Waszek treściwy referat na temat obecnego kryzysu gospodarczego. W dyskusji przemawiało szereg obywateli, popierając gorąco wywody referenta. W wolnych głosach poruszono szereg spraw; między innemi sprawę redukcji. Następnie uchwalono rezolucję, którą zebrani jednogłośnie przyjęli i którą niżej podajemy:

„Zebrani członkowie G. F. P. grupy Fachowców w dniu 8 marca br. domagają się od czynników miarodajnych, żeby nie zezwoliły na redukcję robotników Polaków. Należy bowiem w pierwszym rzędzie zredukować optantów i tych robotników, którzy mogą z innych dochodów swoje rodziny utrzymać. Ci zaś z redukowanych, którzy nie pobierają pensji, albo niedostateczną, żądamy, aby byli wspierani przez zarządy kopalń i aby otrzymywali dwie tony węgla rocznie. Zebrani domagają się usunięcia świętówek, czasem zbytecznych, ponieważ na zwałach nie znajduje się nic węgla. W dalszym ciągu energicznie protestujemy przeciw szykanom, które spotykają polskiego zasłużonego robotnika, ze strony niemieckich urzędników. Żądamy, żeby pensje dyrektorów ponad 2000 zł., były uppdatkowane na 25 proc. i z tego żeby były budowane domki dla robotników."

Bykowina. (Zebranie grupy Górników.) Dnia 15 marca br. odbyło się w lokalu p. Zgrzyzka w Bykowinie zebranie grupy miejscowej Federacji Pracy Przemysłu Górniczego. Zebranie zagaił prezes Kopel hasłem „Cześć Pracy", witając licznie zebranych członków. Po odczytaniu porządku dziennego i protokółu z poprzedniego zebrania ob. Waszek wygłosił obszerny referat, w którym jasno i dobitnie przedstawił zebranym członkom obecne położenie gospodarcze, jak również i stosunki panujące w górnictwie. Referat był przyjęty przez zebranych członków z wielkiem uznaniem. Nastrój zebranych był imponujący. W dyskusji zabrał głos ob. Kopel, który w krótkich słowach popierał wywody referenta.

W dalszym ciągu stosownie do porządku dziennego przystąpiono do wyboru wiceprezesa, którym został wybrany Szymon Mateja. Następnie ob. prezes Kopel podał do wiadomości członkom sprawy bieżące, dotyczące naszej organizacji, poczem zamknął zebranie hasłem „Cześć Pracy".

Mysłowice. — W odpowiedzi „Gazecie Robotniczej". W Nr. 52 „Gazety Robotniczej" zaczepiono Gen. Fed. Pracy, wymieniając nazwiska różnych członków G. F. P., jakoby karanych sądownie i posiadających gospodarstwa rolne, w obronie których przed redukcją interwenjowało rzekomo Województwo. Gazecie Robotniczej należy odpowiedzieć, że o podobnych członkach Gen. Fed. Pracy nic nie wie, gdyż cie są oni jej członkami. „Gazeta Robotnicza" lepiejby zrobiła, gdyby zainteresowała się tymi członkami P. P. S., którzy pracują na kopalni mimo iż są posiadaczami restauracyj, sklepów, oraz tymi, którzy w swych rękach skupili liczne dobrze płatne funkcje.

Załęże. Zebranie Górników. Dnia 8 marca br. w przepełnionej sali p. Spyry odbyło się miesięczne zebranie grupy górników GFP. pod przewodnictwem prezesa ob. Gudoba. Referaty o sprawach gospodarczych i zawodowych wygłosił ob. ob. poseł Fesser i sekretarz Derejczyk., których zebrani nagrodzili hucznemi oklaskami. W wolnych głosach poruszono sprawę sztandaru grupy i szereg innych spraw. Po wyczerpaniu porządku dziennego prezes zamknął zebranie hasłem „Cześć Pracy!".

Nowa grupa Fed. Górniczej. W dniu 22 marca br. o godz. 16-tej w sali p. Kryszaka odbyło się zebranie organizacyjne, celem założenia nowej Grupy Federacji Górniczej.

Zebranie zagaił i przewodniczył mu obyw. Marniok Ludwik. Referat o obecnym położeniu gospodarczym i programie ruchu syndykalistycznego reprezentowanego przez G. F. P. wygłosił sekr. Derejczyk, drugi referat wygłosił p. poseł Fesser o pracach Sejmu Śląskiego i rozwoju Federacji Górniczej. Po dyskusji bardzo rzeczowej wszyscy zebrani stwierdzili, że już dawno pragnęli by w ich miejscowości była założona Federacja Górnicza.

Do Zarządu zostali wybrani: Prezes — Gaj luszka Jan. Sekretarz — Gorażdża Leon. Skarbnik — Nieszporek Wojciech. Przewodniczący — dziękując za przybycie zamknął zebranie hasłem: „Cześć Pracy!".

———xox———

Polski Zespół Pracy Pracowników Umysłowych.

W dniu 17 marca rb. Komisja Arbitrażowa i Pojednawcza uznała jako kontrahenta Polski Zespół Pracy Pracowników Umysłowych do umowy taryfowej w przemyśle i handlu.

Polski Zespół Pracy starał się wnieść poprawki do umowy taryfowej, lecz ze względu na to, że uprzednio nie był jeszcze kontrahentem poprawek nie dopuszczono.

Do umowy z ramienia Polskiego Zespołu Pracy przystąpiły związki: Generalna Federacja Pracy i Z. Z. P. U.

* * *

Towarzystwo Czeladników Kamieniarskich Woj. Śląskiego zgłosiło przystąpienie do Gen. Fed. Pracy.

Dnia 1 marca br. odbyło się w Katowicach ogólne zebranie członków Tow. Czeladników Kominiarskich Woj. Śląskiego pod przewodnictwem ob. Skopa, przy obecności ob. Sierosławskiego sekretarza G. F. P. Przedmiotem obrad zebrania była sprawa przystąpienia całego Towarzystwa do Generalnej Federacji Pracy. Po dyskusji jednomyślnie uchwalono przystąpienie do Gen. Fed Pracy. Do Zarządu Tow. wchodzą ob. ob.: Skop Jerzy — prezes, Glagla Paweł — zastępca, Saternus Robert — sekretarz, Kowolik Jerzy — skarbnik.

* * *

Kostuchna. Donoszą nam z fabryki celulozy w Czułowie, że dyrekcja fabryki przeprowadza obecnie redukcję załogi robotniczej z pominięciem Komisarza Demobilizacyjnego i istniejących w tej sprawie przepisów. Redukcję przeprowadza się mimo, że robotnicy pracują nadgodziny, dyrekcja coś rozgłasza o mających nastąpić świętówkach, czy nawet o całkowitem unieruchomieniu fabryki. Rada Zakładowa, składająca się w większości z enperowców wykazuje w tych sprawach całkowitą bezczynność. Robotnicy zorganizowani w Gen. Fed. Pracy apelują do wszystkich robotników zatrudnionych w fabryce, by we wszystkich sprawach związanych z redukcjami zgłaszali się do prezesa tamtejszej grupy Gen. Federacji Pracy.

* * *

Bytków. Nowa Grupa G. F. P. Przem. Górn. W niedzielę, dnia 8 marca w sali p. Kryzia odbyło się konstytucyjne zebranie miejscowej grupy górników pod przewodnictwem ob. Hurnego, który zreferował sprawę utworzenia grupy. Z ramienia Zarządu Głównego wygłosili referaty o Gen. Fed. Pracy poseł Fesser i sekretarz Derejczyk. Zebrani jednomyślnie postanowili przystąpić do Gen. Fed Pracy i wybrali Zarząd grupy w następującym składzie: Hurny Bolesław — prezes, Szaflik — zast. prezesa, Słomka Bolesław — sekretarz, Pokorski Jan — skarbnik. Okrzykiem na cześć Gen. Fed. Pracy zebranie zostało zakończone. Nowej grupie górniczej G. Fed. Pracy życzymy jaknajlepszych wyników w pracy.

Nikiszowiec. Zebranie inwalidów ciężko poszkodowanych. W Nikiszowcu w lokalu zebrań p. Knosały odbyło się zebranie Związku Inwalidów wojennych i wypadkowych, któremu przewodniczył prezes ob. W. Skibiński. Referat wygłosił ob. Brzenk mąż zaufania ciężko poszkodowanych. Po naradach uchwalono następującą rezolucję:

Zebrani, ciężko poszkodowani zatrudnieni na kopalni Giesche w Nikiszowcu, w dniu 8 marca 1931 roku uchwalają:

1. Zebrani żądają od miarodajnych władz zwołania przybocznej Rady ciężko poszkodowanych przy Wydziale Opieki Społecznej Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach w myśl ustawy z dnia 6. 4. 1920 r. — R. G. bl. str. 458.
2. Przy rozprawach w Komisji Arbitrażowej i Pojednawczej dotyczących sporu ciężko poszkodowanych winien zasiadać stale ławnik ciężko poszkodowanych.
3. Ze względu na wielkość i obszerność zakładów kopalni Giesche domagamy się większej ilości mężów zaufania, i to jednego na każdy ruch, w którym pracuje więcej jak 4 ciężko poszkodowanych.

Mysłowice. Zebranie Górników. Dnia 8 bm. odbyło się miesięczne zebranie grupy górników pod przewodnictwem prezesa ob. Waszka. Referat wygłosił ob. Czaja. Uchwalono rezolucję w sprawie pomocy węglowej, dla bezrobotnych kuchen dla bezrobotnych.

* * *

Wielkie Hajduki. (Mechaniczna piekarnia.) W dniu 22 bm. o godz. 11 przed południem odbyło się zebranie Pracowników Piekarni Mechanicznej, na którem przewodniczył ob. Kania, referat o ideologji G. F. P. wygłosił sekretarz ob. Bajdur. Do zarządu wybrano: przewodniczący — ob. Kania Alojzy, wiceprzewodniczący Olejnik Jan, sekretarz — Kramarczyk Edmund. Po załatwieniu spraw organizacyjnych ob. Kania zamknął zebranie hasłem „Cześć Pracy".

* * *

Powstanie nowej placówki Federacji Rzem. i Pracowników.

W dniu 25 marca 1931 r. odbyło się zebranie w Lipiu, pow. lubliniecki pracowników Zakładów Wapiennych. Zebranie zagaił ob. Towarewski — przedstawił zebranym działalność związków zawodowych na terenie G. Śląska, nawołując zebranych do przystąpienia do Generalnej Federacji Pracy. Referat o idei Generalnej Federacji Pracy wygłosił sekretarz G. F. P. ob. Sroka-Sierosławski. Następnie wybrano zarząd, do którego weszli: Władysław Towarewski — prezes, Kazimierz Bładziak — zastępca, Zenon Rudzki — sekretarz, Piotr Cwielong — zastępca, Stefan Zuwolol — skarbnik, Józef Kosowski — zastępca. Po wyborze zarządu załatwiono szereg spraw wokalnych, poczem zebranie zakończono.

Robotnicy!

Jednoczcie się do walki o swe prawa w niezależnym ruchu zawodowym G. F. P.!

Z życia G. F. P. na Śląsku Cieszyńskim i w Województwie Krakowskiem.

Walka o płace w przemyśle włókienniczym okręgu przemysłowego Bielsko-Biała.

Orzeczeniem arbitrażowem Ministerstwa Pracy i O. S. z dnia 12 grudnia 1930 r. została zakończona prawie rok trwająca walka o nową taryfę płac w przemyśle włókienniczym. Mimo, że orzeczenie to nie przyniosło masom robotniczym tych korzyści, jakich ogół włókniarzy słusznie się spodziewał, Generalna Federacja Pracy, której dobro Państwa i szerokich rzesz robotniczych leży na sercu, nie chcąc dopuścić do chaosu jaki wytworzyłby stan bezumowny, orzeczenie arbitrażowe przyjęła, gdyż mimo pewnej zniżki płac, uchroniło tak Państwo jak i rzesze robotnicze od niekorzystnych wstrząsów.

Klasa robotnicza w zupełności przyznała słuszność naszemu stanowisku, gdyż mimo katastrafalnego stanu w przemyśle włókienniczym Bielska-Białej zaczęła gromadnie zasilać szeregi G. F. P.

To zrozumienie naszych poglądów i kierunku pracy, pozwoliło G. F. P. ująć w swe ręce kierownictwo nad masami robotniczemi Bielska-Białej i okolicy.

Orzeczenie arbitrażowe rozciąga ważność umowy taryfowej do dnia 30 września 1931.

Związek Przemysłowców Bielska-Białej i okolicy, wykorzystując ogromne bezrobocie w tut. okręgu, wypowiedział umowę bezprawnie na dzień 1-go kwietnia br. w mniemaniu, iż związki robotnicze nie zauważą tego bezprawia. Omylili się jednakże pp. fabrykanci, gdyż Federacja Pracy Przemysłu Włókienniczego pismem z dnia 20 bm. odparła projektowany ze strony przemysłowców zamach na płace robotnicze, nie przyjmując wypowiedzenia do wiadomości, gdyż sprzecznem ono jest z § 5. orzeczenia arbitrażowego. W związku z nowym zamachem na kieszenie robotnicze ze strony pracodawców wyjechała w tych dniach delgacja do Ministra Pracy i Opieki Społecznej w Warszawie, gdzie poczynania fabrykantów należycie oświetli i sparaliżuje.

Od stanowiska tego G. F. P. nie odstąpi i dołoży wszelkich starań, by do dalszego krzywdzenia tkaczy nie dopuścić, do której to walki wzywa szerokie rzesze tkaczy Bielska-Białej.

Sprawozdanie z Konferencji Delegatów Kół Oddziałowych Federacji Pracy Przemysłu Włókienniczego w Bielsku.

Dnia 10 bm. odbyła się Konferencja Delegatów Kół Oddziałowych Federacji Pracy Przemysłu Włókienniczego Bielska-Białej i Okolicy w świetlicy G. F. P. w Bielsku, Plac Wyzwolenia 15.

Na konferencję przybyli delegaci wszystkich Kół Fabrycznych, wybrani w stosunku jeden na 20 członków. Wielu przybyć nie mogło ze względu na pracę na zmianie nocnej. Konferencję zagaił w imieniu prezsa Wydziału Okręgowego, sekretarz okręgowy ob. Tabiszewski Franciszek, witając zebranych. W zagajeniu swem zaznaczył, iż jest to pierwsza Konferencja delegatów Kół, podnosząc ciężką walkę o zdobycie przewodnictwa rzeszom włókniarzy Bielska-Białej i Okolicy oraz zasługi Federacji Pracy Przemysłu Włókienniczego w w związku z organizowaniem bezpartyjnego ruchu zawodowego.

Po sprawozdaniu Zarządu i uchwaleniu na wniosek przewodniczącego Komisji rewizyjnej absolutorjum ustępującemu Zarządowi, wybrano jednogłośnie przewodniczącym Konferencji ob. Jerzyckiego Zygmunta, prezesa Wydziału Okręgowego.

Na wnosek ob. Jerzyckiego wybrano Komisję Matkę w osobach ob. ob. Tabiszewskiego, Fr. Januły Józefa i Majdaka Piotra, która przedstawiła Konferencji skład kandydatów do Zarządu.

W głosowaniu przez aklamację wybrano jednogłośnie Zarząd w składzie: ob. ob. Gęga Józef, Rusin Jan, Fajkis Józef, Januła Józef, Majdak Piotr, Cygonik Andrzej, Bieniek Józef, Buchcik Franciszek, Barteczko Karol, Borak Andrzej i Gryzełko Jan, jako zastępców: Waluś Władysław, Wandzel Antoni, Kubica Ludwik i Sanetra Jan. Do Komisji rewizyjnej ob. ob. Jerzycki Zygmunt, Stanclik Józef, Miodoński Józef. W myśl statutu zarząd ukonstytuuje się na swojem najbliższem posiedzeniu.

O sytuacji gospodarczej w Państwie ze szczególnem uwzględnieniem naszego terenu mówił ob. sekretarz okręgowy Tabiszewski.

W wolnych wnioskach zabierali głos między innemi ob. ob. Gęga Józef, Januła Józef, Rusin Jan, Kanik, Buchcik Fr., Majdak Piotr. We wszystkich przemówieniach przebijała radość z powodu olbrzymiego wzrostu Federacji Włókniarzy w szczególności, a G. F. P. wogóle. Wszyscy mówcy apelowali do wysiłków nad dalszem rozwojem G. F. P., tak by przyszła Konferencja Delegatów Kół, była przedstawicielką wszystkich polskich robotników włókienniczych na tut. terenie.

Z radością i ogromnym entuzjazmem przyjęto do wiadomości fakt umieszczenia wpracy w różnych fabrykach przeszło 250 tkaczy za pośrednictwem naszego Biura Pośrednictwa Pracy.

Ob. Gęga Józef, dotychczasowy prezes i nowoobrany członek Zarządu podziękował delegatom za dotychczasowe zaufanie w mieniu ustępującego zarządu i nowowybranego zarządu, apelując o współpracę nad dalszym rozwojem G. F. P.

Przemówieniem ob. Jerzyckiego zakończono pierwszą Konferencję Włókniarzy G. F. P., która w ruchu zawodowym na tut. ternie odegra w przyszłości rolę, jak się ruchowi zawodowemu bezpartyjnemu w zupełności należy.

Z hasłem „Cześć Pracy" opuszczali tą wzniosłą konferencję poszczególni delegaci, życząc sobie skutecznych wyników w dalszej pracy.

* * *

Na posiedzeniu Zarządu Federacji Pracy Przemysłu Włókienniczego w Bielsku-Białej wybrano prezydjum Zarządu w następującym składzie: prezes Gęga Józef, wiceprezesi: Rusin Jan i Januła Józef, skarbnik Cygonik Andrzej i sekretarz Majdak Piotr.

Federacja Pracy Przemysłu Drzewnego.

Dnia 1 marca 1931 r. odbyło się doroczne Walne Zgromadzenie Federacji Pracy Przemysłu Drzewnego na tartaku w Węgierskiej Górce. Po sprawozdaniu Zarządu i udzieleniu na wniosek Komisji Rewizyjnej ustępującemu zarządowi absolutorjum wybrano zarząd w poprzednim składzie. Wybór ten świadczy o zaufaniu jakim ogół obywateli wchodzących w skład tej grupy darzy ob. Łajczaka Tomasza jako prezesa, Gałosza jako sakrbnika, Worka jako sekretarza i Stanę Józefa jako prezesa komisji rewizyjnej. Po referacie sekretarza Okręgowego ob. Tabiszewskiego Fr. i wolnych wnioskach zakończono Walne Zebranie hasłem „Cześć Pracy".

Gdzie logika?

Ciężkie i katastrofalne położenie klasy robtniczej oraz słuszność utrzymania płac na ich obecnym poziomie a nawet zwyżki **podtrzymuje w jednym ze swych przemówień na posiedzeniu Rady Centralnego Związku Przemysłu p. Andrzej Wierzbicki** Zdawałoby się, że gdy oświadczenia takie padają z ust sztandarowego obrońcy kapitału w Polsce, kategorjami temi myślą również i członkowie tego związku.

Tymczasem mimo tego, iż między innemi w przemówieniu swojem p. A. Wierzbicki zaznaczył, że... „obniżenie kosztów produkcji mogłoby być osiągnięte zapomocą zniżki płac, co uzasadniałby wzrost ich wartości. **Lecz na tę drogę — poza wypadkami, gdzie zmusza do tego konieczność jak np. w hutach cynkowych — przemysł wchodzić nie chce ze względów na swój solidaryzm z robotnikami nie tylko jako z konsumentami jego wytworów, ale i jako jego współpracownikami, których utrzymanie na poziomie wyższym od „Existenzminimum" leży w interesie samego przemysłu"...**

Zachłanność jednak naszych kapitalistów niema granic. Gdy rozchodzi się o kieszenie pp. przemysłowców logiki nie uznają, o czem świadczy ostatnie wypowiedzenie umowy zbiorowej w przemyśle włókienniczym Bielska-Białej i okolicy i dążność do zerwania i tak głodowych płac robotniczych a nawet sztucznego powiększenia bezrobocia przez chęć wprowadzenia pracy na dwóch krosnach, t. zn. wyrzucenia co drugiego tkacza z pracy.

„Głodny".

Ustawa o związkach zawodowych w Japonji.

W japońskim parlamencie toczy się zażarta walka na tle projektu ustawy o pracowniczych związkach zawodowych Niezadowolone są z projektu obie zainteresowane strony — pracodawcy i pracownicy. Pracownicy zarzucają projektowi brak należytego zabezpieczenia prawa strajku, uprawnienia ministra spraw wewnętrznych do rozwiązywania związków zawodowych bez wyroku sądowego, nadmiar formalistyki. Pracodawcy zaś z zasady zwalczają całość projektu. Napięcie tej walki zaostrza kryzys gospodarczy i bezrobocie wywołane przedewszystkiem poważnem ograniczeniem pojemnego rynku zbytu w Chinach, opanowanych wojną domową. Podkreślić należy jeszcze fakt, że ustawodawstwo socjalne w Japonji tak w dziedzinie ochrony pracy, jak i ubezpieczeń społecznych znajduje się w zarodku, aczkolwiek czynny udział Japonji we wszystkich międzynarodowych instytucjach pracy może być powodem wręcz przeciwnego mniemania.

O zwalczaniu chorób zawod.

Brak danych i sprawozdań dotyczących chorób zawodowych, skłonił Głównego Inspektora Pracy do wydania odnośnego okólnika, skierowanego do panów Inspektorów wszystkich Okręgów i Obwodów. Okólnik ten wskazuje na obowiązek nadsyłania sprawozdań o ilości wypadków poszczególnych chorób zawodowych, o których lekarze zawiadomili pp. inspektorów o ilości wypadków stwierdzonych na skutek podejrzeń powziętych przez inspektorów pracy, oraz sprawozdań negatywnych w razie niestwierdzenia ani jednej choroby zawodowej. Pozatem następuje cały szereg przepisów wskazujących na konieczność przeprowadzenia ścisłych inspekcji warsztatów pracy, oraz nakazujących ścisłą kontrolę przestrzegania przepisów, mających na celu walkę z chorobami zawodowemi. Wprowadzenie w życie rozporządzenia Głównego Inspektora Pracy w b. poważnym stopniu przyczyni się do skutecznego zapobiegania chorobom zawodowym. Akcja ta jednak musi być poparta przez związki zawodowe, których obowiązkiem jest uświadomienie swych członków w kierunku zwalczania chorób zawodowych oraz niesienia pomocy inspektorom pracy w ujawnieniu szkodliwych dla zdrowia warunków pracy. Związki zawodowe muszą sobie nareszcie uprzytomnić, że jednem z ważniejszych zadań ich działalności jest również opieka nad zdrowiem swych członków.

Międzyorganizacyjna komisja porozumiewawcza dla spraw sądów pracy.

Grupa ławników przy Sądach Pracy w Warszawie podjęła myśl stworzenia Międzyorganizacyjnej Komisji Porozumiewawczej dla spraw Sądów Pracy. W tym też celu, wystosowała odezwę wraz z odpowiednio umotywowanym memorjałem do central ruchu zawodowego, oraz do związków, stojących poza nimi. Zadaniem Komisji byłoby uzgodnienie wysiłków poszczególnych jednostek i organizacji, w celu rozbudowania instytucyjnego sądownictwa pracy, [illegible] ujednostajnienia usta- [illegible] i jednolitego reprezentowania całego świata pracy w obliczu czynników miarodajnych w powyższych sprawch: Drugiem, niemniej ważnym celem tej komisji byłoby stworzenie ogólnej stałej informacji prasowej w celu wpojenia w społeczeństwo zrozumienia tej roli społecznej i ekonomicznej jaką odgrywają dziś samo zagadnienie kontraktów pracy i racjonalne rozwiązywanie wszelkich zatargów na ich tle powstających.

Ubezpieczenia na wypadek bezrobocia w Anglji.

Angielski kontrolor finansów Richard Hopkins ogłosił memorjał o skutkach systemu ubezpieczeń na wypadek bezrobocia. W r. 1928 skarb wydał na te ubezpieczenia 11.750.000 Ł., gdyż Kasa ubezpieczeń miała deficyty. W r. 1930 na ten sam cel skarb wydał 36.970.000 Ł zaś w r. 1931 skarb będzie musiał wydać 50—55 milj. Ł. Ciągłe zapożyczanie się Kasy Ubezpieczeń u Skarbu grozi naruszeniem równowagi finansowej Anglji.

Polski Związek Sztygarów zgłasza akces do Polskiego Zespołu Pracy.

W ostatnich dniach odbyła się konferencja między Zarządem Głównym Polskiego Zawodowego Związku Sztygarów a przedstawicielami Generalnej Federacji Pracy. Na konferencji stwierdzono konieczność nawiązania ścisłej współpracy między obu organizacjami. Jak stwierdzono, między Polskim Związkiem Sztygarów a Gen. Fed. Pracą i Polskim Zespołem Pracy nie ma żadnych różnic programowych, istnieje natomiast wspólność zapatrywań na rolę i zadania polskich organizacyj zawodowych. W wyniku konferencji Zarząd Główny Polskiego Zawodowego Związku Sztygarów wyraził gotowość przystąpienia do Polskiego Zespołu Pracy.

Prenumerata roczna 3 zł., półroczna 1,50 zł. — Członkowie G. F. P. Woj. Śląskiego otrzymują pismo bezpłatnie przy opłacaniu składki. — Konto PKO: Generalna Federacja Pracy 306-550.
Redaktor: Stefan Kapuściński. Odbito w Druk. Śląskiej Sp. z o. o., Katowice, narożnik ul. Batorego 2 i ul. Kościuszki 15. — Wydawca: Generalna Federacja Pracy na Śląsku